

[Økonomiministeren.]

lysningsarbejde, et påpegningsarbejde, drøftelser mellem parterne, konstatering af, at man i det mindste ved, hvad de andre sandsynligvis vil gøre, når man selv handler, får betydning. Det kan man som sagt ikke vide på forhånd. Det er da givet, at der kan opstå situationer, hvor dette vil være betydningsløst, ligesom der vil være situationer, hvor det får betydning. Men det kan ikke være anledning til, at man ikke skal prøve det, for her drejer det sig om spørgsmål af så stor betydning for hele vor samfundsøkonomi, at man bør prøve det, som man er overbevist om kan trække i det mindste i en gunstig retning.

Lad mig til sidst takke for den modtagelse, dette forslag har fået fra den ærede ordfører for socialdemokratiet, med hvem jeg i så at sige alt var enig, og fra det ærede medlem hr. Helge Larsen. Jeg vil også gerne udstrække takken til det ærede medlem hr. Poul Møller, idet jeg har indtryk af, at der bag det ærede medlems megen kritik og mange betragtninger, hvoraf jeg var enig i nogle, alligevel lå et ønske om at drøfte alvorligt, om man gennem et sådant arbejde kan nå frem til noget, som kan blive af betydning for udviklingen herhjemme.

Henning Rasmussen: Det kan måske virke en smule overflødig efter det, den højtærede økonomiminister nu har sagt, at gøre nogle afsluttende bemærkninger.

Man kan ikke fortænke de ærede medlemmer hr. Poul Møller og hr. Axel Kristensen i, at de benytter lejligheden til at sige en hel mængde om den økonomiske politik og benytter den maksimale taletid til at udtale sig om en række områder, hvor vi alle er klar over at det knirker. Det har blot ikke så forfærdelig meget med denne sag at gøre. Det virker i alt fald på mig helt ved siden af, når der tales om, at instituttet vel skal tjene til at forflygtige ansvaret. Jeg er stærkt tilbøjelig til at give den højtærede økonomiminister ret, når han siger, at instituttet med rådet og for-

mandskabet netop skal være med til at placere ansvaret.

Jeg vil gerne rette den misforståelse, at rådet eller formandskabet skal komme med forslag eller skal fortælle folketinget, hvad dette skal gøre. Sådan har jeg i hvert fald ikke opfattet lovforslaget. Jeg kan ikke se, at det på nogen måde skal være med til at forflygtige et ansvar. Jeg vil nærmest sige tværtimod.

Jeg synes, at denne sag efter den beskedne måde, den er fremsat på, og med de beherskede bemærkninger, der er gjort om de forventede positive virkninger, burde have været diskuteret på en mere beskeden og behersket måde. Så kunne man altid ved anden lejlighed diskutere de ting, som de to ærede ordførere har bragt frem, både boligbyggeri og byplanlægning og alt det andet. Der er jo ingen, som har forsøgt at fortælle hverken offentligheden eller oppositionen, at vi ved dette forslag løser en eneste interessenmodsatning. Man kan mildne interessenmodsatningerne, og det er i sig selv en værdifuld ting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Henning Rasmussen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om egnsudvikling m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 721, fremsættelsen i tidenden sp. 1906).

Lovforslaget sattes til forhandling.